

nemško napisane, potem še le slovensko. Veste, ta gospod tudi misli, kakor sploh pragermani: da se je nemški Bog v nebesa peljal, slovenski pa peš šel. Za tega del bi moralo zmirom biti nemško naprej ali ka-li?

Iz Ptujja. (Pevsko društvo.) Velece-njenim odbornikom, poverjenikom in vsem pri-jateljem „Slov. pevskega društva“ v Ptujju, vzla-sti pa slavnim komponistom naznanja se tem potom vzpored prihodnje redne odborove seje dne 9. novembra t. l. ob 2. uri popoldne v „Narodnem domu“ na Ptujju z uljudno prošnjo, naj počasté, posebno vnanji odborniki, sejo radi predmeta, ki bode na dnevnem redu osobno, ali pa naj razodenejo svoja mnenja, želje in nasvete o tej stvari vsaj do 2. novembra t. l. predsedništvu pismeno. Vsak nasvet nam bode ljub, posebno pa nasveti naših prijateljev in veščakov o točki 3. in 4. — Vzpored: 1. Za-pisnik seje z dne 15. sept. t. l. 2. Dopisi. 3. Določi se kraj in 4. določijo se pesmi prihod-njemu koncertu. 5. Razni nasveti in slučajnosti.

Predsednik: Jurtela.

Iz Šaleške doline. (Nemčurstvo in prazniki.) Slišali smo pripovedovati, da se je bojda v Celji pri neki novi palači tudi ob nedeljah delalo. Ako je to istina, potem je to pomeljivo za Celje, ter se vidi, kako pravi duh krščanstva gine. Ali da se že kaj tacega na deželi med kmeti nahaja, to je žalostno in pohujšljivo! Pretečeno poletje je znani Celjski lesni trgovec g. Negri na svojem posestvu v okolici Soštanj, svoj tako imenovani „marof“ popravljal. Ne vemo pa, kako je to, da se je tukaj tudi ob nedeljah delalo. Ker je bilo večidel ugodno poletje, mislimo, da ni bila taka sila. Ko so ljudje v cerkev in iz cerkve hodili, ter slišali zidarje z opeko ropotati, so z gla-vami skimovali, rekoč: Kam smo vendar prišli, da se že nedelje pri nas več ne praznujejo, tega še dozdam pri nas nismo videli. Ljudstvo si je to po svojem tako-le tolmačilo: Nemčur-stvo in brezbožnost si mnogokrat roke poda-jete! Ali nimamo postav o posvečevanju nedelj? Delavci so bili večidel tujci, le nekaj je bilo domačih, ki so se dali pregovoriti, za nekoliko bornih krajcarjev nedeljo skruniti. Ni se toraj čuditi, ako nas Bog tepe, ker se njegove in cerkvene zapovedi zamujejo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Veliko gospôde, ki je imela posla pri vzprejemu nemškega cesarja, je prejelo od njega višje odlikovanje. Ker pa grof Taaffe ni bil v vrsti odlikovancev, zato so nemški listi kaj veseli, češ, da nemški cesar ne odobrava njegove vlade. Ne vemo sicer, kaj je na tem resnice, toda če je to resnica, potem zasluži grof Taaffe še le tem več hvale od nas,

od avstrijskih prebivalcev. — Na Dunaji je voljen tudi kaplan Schuabl za poslanca v dež. zbor, vsled tega pa je veliko nevolje pri nemških liberalcih in pa judih; po takem že tedaj tudi na Dunaji ne velja več liberalizem! — Štajarska deželna razstava je pri kraji in sedaj hodi še le za to, kdo da jo naj plača. Na srečo liberalne gospôde, ki jo je imela v rokah, pa neki ne bode veliko primanjkljaja. — Mestni zastop v Judenburgu je daroval 100 goldinarjev družbi „Südmark“. Da se jim le hoče! — Nemškutarji v Pliberku na Koroškem so zadnjo nedeljo tako divjali, da tamošnja podružnica sv. Cirila in Metoda ni imela svoje slavnosti na čast cesarjevega godú v mestu, ampak v sosednjem Šmihelji. To je nemška olika ali ka-li! — Dež. glavar kor. dež. zbora je postal zopet dr. Erwein in pravi, da mož ni rad vzprejel te časti, ali mi menimo, da mu ni bila pri tem prava resnica. — V Ljubljani še biva nekaj nemčurjev in ti kaj radi naznanjajo v nemških listih vsako stvarico, ki jim služi v osramotenje slov. ljudstva. Zal pa dene zato rodoljubu, ako nastane med slov. prebivalci kaka razprtija, kajti oni so hitri k redu, da jo raznesó po svetu na škodo slov. stvari. — Učiteljsko društvo v Novemestnem okraji izda neki svoje lastno glasilo, „Dolenjski učitelj“; nam pa se ne zdi, da ga je taka potreba, saj sta že dva slov. lista navlašč za učiteljstvo. — Slov. dekliska šola, katero vzdržuje v Gorici društvo „Sloga“, napreduje z vsakim letom lepše in kaže, da je je v tem mestu treba. — Trgovci v Trstu, ki imajo v novem času slov. napise, so si večkrat v strahu, da jim jih laška drhal pomaže. V novem času pa je bilo že taci nekaj kaznovanih in bodo torej brž poslej slov. napisi na miru. — V Zagrebu je umrl dež. poslanec, J. Miškatović, mož, ki je bil sebi in hrv. ljudstvu zadnja leta le na nesrečo ter v slepi službi madjarske vlade. — V Aradu, mestu na Ogerskem, so te dni razkrili spomenik tistim madjarskim rogoviležem, ki jih je leta 1848 c. kr. armada vstrelila ali potegnila na vešala. Čudno, da dobé taki ljudje spomenik! — V drž. zboru v Budapešti ima grof Szápáry in njegova vlada veliko večino poslancev za-se, vendar pa je v njem nekaj tudi taci, ki ji sedanja vlada ni po volji. Drž. proračun za leto 1891 nima več primanjkljaja in to je velika zasluga sedanje vlade, posebno ministra za drž. finance. Če ostane le tudi resnica!

Vunanje države. Kardinal Rimske cerkve, dr. Hergenröther, slovit nemški zgodovinar, je umrl v 66. letu svoje dobe. — Kaže se, da je italijanski vladi sedaj resnica s tem, da zatre iredentovska društva, pač najbolj zato, ker so ji nevarna tudi v domačih zadevah. — Neka stranka francoskih framaso-

nov gleda težko samostane in dela z vso silo na to, da jih odpravi; sedanji vladi pa ni to prav po volji, ker se boji, da jih ljudstvo samo vzame v svoje varstvo in še potem manj mara za republiko. — Luksenburški kralj Viljelm III. je nevarno zbolel in ker je že visoko v letih, ni veliko upanja, da bi ozdravel. Naslednik bi mu bil pa Nasovski vojvoda Adolf. — Anglijski prestolonaslednik princ Albert Wales, biva te dni v Avstriji in sploh kaže veliko prijeteljstvo do naše države. — V Koburgu, nemški državici, so se ustavili rezervisti vojaškemu povelju ter so naznanili, da so „socijalisti“ in torej zoper stalno vojsko. To jim pač ne bode nič odvzelo — kazni, ki jih čaka. — Vojni minister Nemčije general du Verdy je odstopil in na njegovo mesto je prišel general Kaltenborn Strahau in to menimo, da ne iz političnih uzrokov. — Ruska straža na mejah Avstrije in Nemčije se je pomnožila in sicer dobi 3 polke konjice. Čemu je kje treba tega pomnoženja! — Vse kaže, da je Milanu Obrenoviću, kedaj kralju velike Srbije, žal, da je odložil kraljevo krono. Sedaj biva v Srbiji in terja, naj mu vlada izroči najvišje poveljništvo čez armado; vlada pa neki ni pri volji. — General Werndt paša, najstareši Nemeč v turski vojski, je umrl v 79. letu svoje dobe. V turski vojni še je več nemških častnikov. — Da se poroči ruski carevič z grško princesinjo, to pravijo, da ni resnica. Pri grški vladi bi pa to radi imeli. — V Afriki še določujeta Italija in Anglija meje pri svojih tamošnjih naselbinah, ni pa se bati, da nastane za voljo tega prepir med njima. — Med državo Dahomey in francosko vlado se je mir sklenil in kakor se trdi, za obe državi na korist. — V Ameriki so skorej vse države stopile v neko zvezo glede colnine in kakor se kaže, v Ameriko ne bomo poslej veliko prodali iz Evrope, pač pa bomo dobili od ondot blaga več, kakor nam bode ljubo. Amerikanci so namreč vzvišali colnino na vse blago, ki pride iz Evrope, na tisto pa, ki se izpelje v Evropo, so ga znižali za več odstotkov. Po vrhu pa se še plača colnina samo v zlatu.

Za poduk in kratek čas.

Iz Slovenije do Adrije.

(Potopisna črtica.)

(Dalje.)

Kakor hitro se je ta prigodek po mestu razglasil, privre ljudstvo od vseh krajev k samostanu z željo, svetnika videti ter se mu pokloniti. Hitel je tje tudi nadvladika Lovre Perijander I. (1247—1287) z bogoljubnimi svečeniki ter je ogledavši relikvije (t. j. telo) in prečitavši njih istinost dokazajoči list jel izpraševati redov-

nike o načinu, kako je sv. telo k njim došlo, upravitelje pa o tem, kar so v sanjah videli. „Pošto mudro i velikom pomnjom razvidi i razabere sve, što je tribovalo, da ne bude u čem privare“ vzdignil je od tam sv. telo ter ga v velečastvenem sprevedu prenesel v mesto, kjer so je položili v cipresovo in to v marmorno krsto in potem postavili v cerkvo S. Marije s pridevkom „Tečje“ in sicer l. 1280. V tej marmornej krsti, ki je služila za „mizo“ glavnemu oltarju sv. Marije, ostalo je sv. truplo sto let, sedaj pa je ta krsta za „mizo“ oltarju sv. Križa v cerkvi sv. Simeona, kar že vemo. L. 1386 so namreč vzeli cipresovo krsto iz marmorne ter so jo dali v od kraljice Elizabete darovano srebrno, katero smo si že ogledali bili. Tako ostalo je do l. 1570, ko so se Benečani, lastniki Zadra, zapletli s Turki v vojsko so radi vojnih priprav in zgradeb desno krilo te cerkve odstranili. Tedaj se je preneslo sv. truplo v kapelico sv. Roka v isti cerkvi na levi strani in so položili telo zopet v marmorno krsto, srebrno pa so izročili „benediktinkam“ v varstvo iz strahu pred sovražnikom. Med tem začeli so Zadran na svoje stroške graditi novo, veliko cerkvo vstric stare, z namenom jo sv. Simeonu posvetiti ter v njo sv. truplo prenesti. Ker jim je pa „novac“ pošel bil, začeli so po nasvetu Avguština Valerija, apostolskega vizitatorja leta 1579 popravljati staro cerkvo sv. Stefana (sedaj sv. Simeona). Tej dostavili so novo kapelo, presbiterij v sedanjej cerkvi sv. Simeona, kjer so napravili podlago in oltar za rakev svetnikovo.

Iz tega razvidi se, da je cerkva sv. Simeona, kakor sem že omenil, jako stara, najmanje iz edenajstega stoletja. Dogradivši to kapelo in obnovivši staro cerkvo prenesli so vanjo z veliko slovesnostjo in sijajnostjo svetnika dne 16. velikega travnja l. 1632. V dolgi, nepregledni procesiji šli so od kapelice, kjer so sv. truplo dvignili, skoz vse glavne ulice mesta do cerkve sv. Stefana. Na čelu procesije bile so razne bratovščine s svojimi zastavami, za njim redovniki in redovnice, kojim so sledili mašniki iz cele Dalmacije, iz sosednih dežel in otokov, za njimi stopal je metropolit ali nadvladika v svoji škoflji opravi s svojo mnogobrojno asistencijo in sedaj so sledili vladike: Krški (Krka), Osorski, Rabski in Šibeniški v svojih opravah, noseč na krasnem nosilu, pogrnjenem z dragoceno preprogo v steklenej krsti, da je bilo vidno truplo sv. Simeona.

(Dalje prih.)

Smešnica 41. „Oče“, toži Franček, „mati so me pa s kuhljo udarili po hrbtu; tako so me, da se jim je kuhlja strla“. „Oj, oj“, tolažijo ga oče, „kako je je škoda!“